

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 345/2568

พนักงานอัยการจังหวัด โจทก์ นางสาว อ. โดยนางสาว ศ. ผู้แทนโดยชอบธรรม โจทก์ร่วม นาย ว. กับพวก จำเลย
กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.วิ.อ. มาตรา 19, ป.วิ.อ. มาตรา 120

ย่อ / หลักกฎหมาย

ตามคำเบิกความของพนักงานสอบสวน สถานีตำรวจภูธรแก้งคร้อ พนักงานสอบสวนได้สอบปากคำ โจทก์ร่วมและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วเห็นว่า ท. กระทำความผิดข้อหาพรากรผู้เยาว์อายุกว่า สิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร โดย ผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ส่วนจำเลยทั้งหกกับพวกกระทำความผิดข้อหาพร้อมกันข่มขืนกระทำชำเรา ผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ อันมีลักษณะเป็นการ โทรมหญิง การที่ ท. ไปรับตัวโจทก์ร่วมมาไม่เกี่ยวข้องกับจำเลยทั้งหก ตามคำเบิกความดังกล่าว ประกอบการแจ้งข้อหาและดำเนินคดีแก่ ท. และจำเลยทั้งหก เห็นได้ว่า ท. และจำเลยทั้งหกไม่ได้ ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกัน แต่กระทำความผิดต่างคราวและต่างเจตนาแยกต่างหาก จากกัน ซึ่งโจทก์บรรยายฟ้องคดีนี้ว่าเหตุเกิดที่ตำบลหนองสังข์ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ โดย ไม่ได้บรรยายว่าเหตุเกิดที่ตำบลช่องสามหมอ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ เกี่ยวพันกันด้วย แต่อย่างไร การกระทำความผิดของจำเลยทั้งหกจึงไม่มีลักษณะเกี่ยวเนื่องและกระทำต่อเนื่องกัน ในหลายท้องที่ ทั้งกระทำความผิดเพียงกรรมเดียวไม่ใช่หลายกรรม ตาม ป.วิ.อ. มาตรา 19 (3) และ (4) เมื่อคดีนี้จำเลยทั้งหกถูกฟ้องว่าร่วมกันกระทำความผิดในกระท่อมนาที่เกิดเหตุ ตั้งอยู่ที่บ้าน หนองแต้ ตำบลหนองสังข์ อำเภอแก้งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจการสอบสวนของ สถานีตำรวจภูธรหนองสังข์ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหนองสังข์จึงเป็นผู้มีอำนาจ สอบสวนการที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก้งคร้อเป็นผู้สอบสวนคดีนี้ จึงเป็นการสอบสวน ที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ไม่มีอำนาจฟ้อง

คำพิพากษา

โจทก์ฟ้องขอให้ลงโทษจำเลยทั้งหกตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 83, 92, 276 เพิ่มโทษ จำเลยที่ 4 ตามกฎหมาย และนับโทษจำเลยที่ 4 ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 1011/2564 ของศาลชั้นต้น จำเลยทั้งหกให้การปฏิเสธ แต่จำเลยที่ 4 รับว่าเป็นบุคคลคนเดียวกับ จำเลยในคดีที่โจทก์ขอให้เพิ่มโทษและนับโทษต่อ ระหว่างพิจารณา นางสาว อ. โดยนางสาว ศ. ผู้แทนโดยชอบธรรม ยื่นคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์ ศาลชั้นต้นอนุญาต และโจทก์ร่วมยื่นคำร้อง ขอให้บังคับจำเลยทั้งหกพร้อมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 300,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยใน อัตราร้อยละ 7.5 ต่อปี นับแต่วันเกิดเหตุจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม จำเลยที่ 1 ที่ 4 และที่ 6 ให้การในคดีส่วนแพ่งว่า จำเลยที่ 1 ที่ 4 และที่ 6 มิได้กระทำความผิดตามฟ้อง จึงไม่ต้องรับผิดชอบ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม ขอให้ยกคำร้อง จำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 5 ให้การในคดีส่วนแพ่ง ว่า จำเลยที่ 2 ที่ 3 และที่ 5 กระทำชำเราโจทก์ร่วมด้วยความยินยอมของโจทก์ร่วม จึงไม่ต้องรับผิดชอบ ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนแก่โจทก์ร่วม ขอให้ยกคำร้อง ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยทั้งหก มีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 276 วรรคสาม ประกอบมาตรา 83 จำคุกจำเลยที่ 2 ถึงที่ 4 คนละ 15 ปี ขณะกระทำความผิดจำเลยที่ 1 ที่ 5 และที่ 6 อายุ 18 ปีเศษ 19 ปีเศษ และ 18

ปีเศษ ตามลำดับ ลดมาตราส่วนโทษให้จำเลยที่ 1 ที่ 5 และที่ 6 คนละกึ่งหนึ่งตาม
ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 76 คงจำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 5 และที่ 6 คนละ 7 ปี 6 เดือน เพิ่มโทษ
จำเลยที่ 4 หนึ่งในสามตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 92 เป็นจำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 20 ปี
ทางนำสืบของจำเลยทั้งหกเป็นประโยชน์แก่การพิจารณา มีเหตุบรรเทาโทษ ลดโทษให้จำเลยทั้ง
หกหนึ่งในสี่ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา 78 เป็นจำคุกจำเลยที่ 2 และที่ 3 คนละ 11 ปี 3
เดือน จำคุกจำเลยที่ 4 มีกำหนด 15 ปี จำคุกจำเลยที่ 1 ที่ 5 และที่ 6 คนละ 5 ปี 7 เดือน 15 วัน นับ
โทษจำเลยที่ 4 คดีนี้ต่อจากโทษของจำเลยในคดีอาญาหมายเลขแดงที่ ย 1011/2564 ของ
ศาลชั้นต้น กับให้จำเลยทั้งหกชดใช้ค่าสินไหมทดแทน 60,000 บาท พร้อมดอกเบี้ยในอัตราร้อยละ
5 ต่อปี นับแต่วันที่ 1 กรกฎาคม 2564 เป็นต้นไปจนกว่าจะชำระเสร็จแก่โจทก์ร่วม หาก
กระทรวงการคลังปรับเปลี่ยนอัตราดอกเบี้ยโดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกาเมื่อใด ก็ให้ปรับ
เปลี่ยนไปตามนั้น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินร้อยละ 5 ต่อปี ค่าฤชาธรรมเนียม ในคดีส่วนแพ่งให้เป็นพับ
จำเลยทั้งหกอุทธรณ์ ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษากลับว่า ยกฟ้อง ยกคำร้องขอเข้าร่วมเป็นโจทก์
และยกคำร้องขอให้บังคับจำเลยทั้งหกร่วมกันชดใช้ค่าสินไหมทดแทน ค่าฤชาธรรมเนียมในคดีส่วน
แพ่งทั้งสองศาลให้เป็นพับ โจทก์ฎีกา ศาลฎีกาวินิจฉัยว่า ข้อเท็จจริงรับฟังยุติว่า นางสาว อ.
โจทก์ร่วม เป็นบุตรของนาย น. กับนางสาว ศ. เกิดเมื่อวันที่ 9 มิถุนายน 2549 ขณะเกิดเหตุอายุ 15
ปีเศษ วันที่ 1 กรกฎาคม 2564 เวลาประมาณ 22 นาฬิกา ขณะโจทก์ร่วมทำงานเป็นอาสาสมัคร
ช่วยเหลือผู้ประสบอุบัติเหตุที่มูลนิธิสว่างพุทธธรรมสถาน ตั้งอยู่ที่ตำบลช่องสามหมอ อำเภอ
แก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อ โจทก์ร่วมได้
รับโทรศัพท์จากนางสาว จ. ซึ่งเป็นเพื่อนโจทก์ร่วมชวนโจทก์ร่วมไปนั่งเล่นกันที่กระท่อมนา
ที่เกิดเหตุ ตั้งอยู่ที่บ้านหนองแต้ ตำบลหนองสังข์ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจ
การสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรหนองสังข์ โจทก์ร่วมจึงโทรศัพท์ให้นาย ท. มารับ หลังจากนั้น
ประมาณ 1 ชั่วโมง นาย ท. ขับรถจักรยานยนต์มารับโจทก์ร่วมไปกระท่อมนาที่เกิดเหตุ เมื่อไปถึง
พบว่ากระท่อมนาที่เกิดเหตุเป็นกระท่อมโล่ง ๆ ไม่มีฝาผนัง ไม่มีประตูและหน้าต่าง มีการกั้น
ลักษณะเป็นคอกวัว มีเปลญวนผูกไว้ระหว่างต้นไม้กับคอกวัว ไม่พบบุคคลใดในบริเวณดังกล่าว
โจทก์ร่วมและนาย ท. จึงนอนเล่นที่เปลญวน สักพักหนึ่งจำเลยทั้งหกกับพวกรวมประมาณ 10 คน
ทยอยเดินทางกันมาที่กระท่อมนาที่เกิดเหตุด้วยรถจักรยานยนต์และรถเก๋ง แล้วนั่งดื่มสุรากัน
บริเวณใกล้ ๆ กระท่อม โดยโจทก์ร่วมได้ร่วมดื่มด้วย จนกระทั่งเวลาประมาณ 2 นาฬิกา ของ
วันรุ่งขึ้น โจทก์ร่วมขึ้นไปนอนบนกระท่อม ต่อมาเวลาประมาณ 4 นาฬิกา นาย ท. ขับ
รถจักรยานยนต์พาโจทก์ร่วมกลับไปมูลนิธิสว่างพุทธธรรมสถาน ในวันเดียวกันโจทก์ร่วม
แจ้งความต่อพนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อให้ดำเนินคดีแก่นาย ท. และจำเลยทั้งหก
กับพวก พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อสอบปากคำโจทก์ร่วมและรวบรวม
พยานหลักฐานแล้วจึงดำเนินคดีแก่นาย ท. ข้อหาพรากรผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปด
ปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแล เพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย และ
ดำเนินคดีแก่จำเลยทั้งหกข้อหา ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่น
นั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง แต่เนื่องจากนาย ท. มีอายุ 17
ปีเศษ จึงแยกฟ้องที่ศาลเยาวชนและครอบครัวจังหวัดชัยภูมิ ส่วนจำเลยทั้งหกถูกฟ้องเป็นคดีนี้ คดี
มีปัญหาวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า คดีนี้เป็นความผิดต่อเนื่องกันในท้องที่ต่าง ๆ เกินกว่าท้อง
ที่หนึ่งขึ้นไปและเป็นความผิดซึ่งมีหลายกรรมกระทำลงในท้องที่ต่าง ๆ กัน พนักงานสอบสวนสถานี

ตำรวจภูธรแก่งคร้อซึ่งเป็นพนักงานสอบสวนในท้องที่หนึ่งที่เกี่ยวข้องกับเหตุคดีนี้จึงมีอำนาจสอบสวน การสอบสวนชอบด้วยกฎหมาย โจทก์จึงมีอำนาจฟ้อง เห็นว่า ปรากฏตามคำเบิกความของร้อยตำรวจโทหญิง ก. พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อ พยานโจทก์และโจทก์ร่วมว่า หลังจากโจทก์ร่วมเข้าแจ้งความต่อพยานให้ดำเนินคดีแก่นาย ท. และจำเลยทั้งหกกับพวก พยานสอบปากคำโจทก์ร่วมและรวบรวมพยานหลักฐานแล้วเห็นว่านาย ท. กระทำความผิดข้อหาพรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปีแต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย ส่วนจำเลยทั้งหกกับพวกกระทำความผิดข้อหาร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง นาย ท. และจำเลยทั้งหกเข้ามอบตัวต่อพยาน พยานจึงแจ้งข้อหานาย ท. ว่า พรากผู้เยาว์อายุกว่าสิบห้าปี แต่ยังไม่เกินสิบแปดปีไปเสียจากบิดามารดา ผู้ปกครอง หรือผู้ดูแลเพื่อการอนาจาร โดยผู้เยาว์นั้นเต็มใจไปด้วย และแจ้งข้อหาแก่จำเลยทั้งหกว่า ร่วมกันข่มขืนกระทำชำเราผู้อื่นโดยใช้กำลังประทุษร้าย โดยผู้อื่นนั้นอยู่ในภาวะที่ไม่สามารถขัดขืนได้ อันมีลักษณะเป็นการโทรมหญิง สอบปากคำนาย ท. และจำเลยทั้งหกไว้ นอกจากนี้ยังปรากฏตามคำเบิกความที่พยานตอบคำถามค้านทนายจำเลยทั้งหกว่า จากการสอบสวนพยานเชื่อว่าการที่นาย ท. ไปรับตัวโจทก์ร่วมมาจากมูลนิธิสว่างพุทธธรรมสถานไม่เกี่ยวข้องกับจำเลยทั้งหกตามคำเบิกความของพยานโจทก์ดังกล่าวประกอบการแจ้งข้อหาและดำเนินคดีแก่นาย ท. และจำเลยทั้งหก เห็นได้ว่านาย ท. และจำเลยทั้งหกไม่ได้ถูกกล่าวหาว่ากระทำความผิดร่วมกัน แต่กระทำความผิดต่างคราวและต่างเจตนาแยกต่างหากจากกัน ซึ่งโจทก์บรรยายฟ้องคดีนี้ว่าเหตุเกิดที่ตำบลหนองสังข์ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ โดยไม่ได้บรรยายว่าเหตุเกิดที่ตำบลช่องสามหมอ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ เกี่ยวพันกันด้วยแต่อย่างใด การกระทำความผิดของจำเลยทั้งหกจึงไม่มีลักษณะเกี่ยวเนื่องและกระทำต่อเนื่องกันในหลายท้องที่ ทั้งกระทำความผิดเพียงกรรมเดียวไม่ใช่หลายกรรม ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา 19 (3) และ (4) เมื่อคดีนี้จำเลยทั้งหกถูกฟ้องว่าร่วมกันกระทำความผิดในกระโทมนาทีเกิดเหตุ ตั้งอยู่ที่บ้านหนองแต้ ตำบลหนองสังข์ อำเภอแก่งคร้อ จังหวัดชัยภูมิ ซึ่งอยู่ในเขตอำนาจการสอบสวนของสถานีตำรวจภูธรหนองสังข์ พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรหนองสังข์จึงเป็นผู้มีอำนาจสอบสวน การที่พนักงานสอบสวนสถานีตำรวจภูธรแก่งคร้อเป็นผู้สอบสวนคดีนี้ จึงเป็นการสอบสวนที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย โจทก์ย่อมไม่มีอำนาจฟ้อง ที่ศาลอุทธรณ์ภาค 3 พิพากษามานั้น ศาลฎีกาเห็นพ้องด้วย ฎีกาของโจทก์ฟังไม่ขึ้น พิพากษายืน

องค์คณะ

เพ็ญจันทร์ ไหลศิริกุล · ปิยนุช จรูญรัตน์ · สุนันทา ผดุงเกียรติวงศ์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/345/2568>